

lògic; sobretot hem d'estar atents davant el que pot debilitar tota certesa cristiana, l'única que capacita per fer front als riscos de cada dia i a les temptacions constants del viure.

Però no sols hem de mantenir la nostra fe personal, sinó que hem d'influir en l'ambient cultural. La nostra fe personal ha d'irradiar intacta, més encara, seductora, per damunt de qualsevol diversificació cultural. Quan transparentem l'amor, la joia i la pau que l'Esperit Sant ha vessat en les nostres ànimes, és aquesta la fe que «venç el món», no la fe que es manifesta amb algun complex d'inferioritat.

La fe, a la nostra diòcesi —durant segles—, s'ha distingit per la «solidesa», per la «coherència», per la capacitat d'incidir sobre els costums morals, tot ajudant la societat a aixecar el llistó de la seva qualitat humana. El nostre país i la nostra ciutat tenen necessitat de la vostra fe madura, valenta, sòlida. No perdeu la moral. No és el món qui fixa els nostres ideals, les nostres conviccions, les nostres esperances respecte a un món millor, sinó Jesucrist, la seva Església.

Estiguem contents i orgullosos de ser fills de Déu. Per això desitgem la reevangelització: perquè volem compartir amb molts germans la torxa que portem encesa dins del cor.

HOMILIA DE LA CELEBRACIÓ DE LA FESTA DEL BEAT JOSEPMARIA ESCRIVÀ *

1. «És l'hora de la salvació, de la glòria i del poder del nostre Déu. El Senyor, el Déu de l'univers, ja és rei. Alegrem-nos-en i celebrem-ho, cantem la seva glòria.»

Certament per a nosaltres és aquesta hora. Per això li donem gràcies: perquè la santedat del vostre fundador ha nascut d'aquesta hora de salvació, i perquè la crida a la santedat vostra és també fruit de què el Senyor és rei.

Però no ens podem oblidar d'aquells per als qui aquestes paraules: «salvació, glòria i poder del nostre Déu», res no signifiquen.

Us dic això, perquè us he de parlar des de la vostra identitat, de fills de Déu que tenen clara aquesta identitat, i des de la meua, de pastor d'aquesta església de Barcelona.

«És important —diu el beat— que cadascú (dels membres de l'Opus Dei) procuri ser fidel a la pròpia crida divina, de tal manera que no deixi d'aportar a l'Església allò que comporta el carisma rebut de Déu... que col·laborin adequadament en cada cas a la vida parroquial... —etc.— Són ciutadans com els altres, que volen ser bons catòlics.» El Sant Pare us ha insistit en aquesta idea del beat de col·laboració amb les esglésies diocesanes.

2. Haver estat al pensament de Déu des d'abans de la creació (lectura segona) és una de les veritats de fe que més ens mouen a l'agraïment i a l'adoració.

* Pronunciada en la missa d'acció de gràcies per la beatificació de Josepmaria Escrivà de Balaguer, celebrada el 25 de juny de 1992 a la basílica de Santa Maria del Mar, de Barcelona.

«Déu ens destinà —diu el text— a ser imatges vives del seu Fill, que ha estat així el primer d'una multitud de germans.»

Els membres de l'Opus Dei esteu cridats a la santedat, a ser imatges vives del Fill; però, per tal de ser del tot imatges seves, heu de transparentar també la imatge del Salvador.

Com a pastor de Barcelona, us necessito a tots, membres o no, per tal d'escalfar, de santificar i d'evangelitzar la nostra església. Cal que l'ajudeu a ella a ser font de llum i de calor, és a dir, d'autèntica saviesa i amor.

No viviu i us santifiqueu solament en un lloc geogràfic, que és Barcelona, sinó en l'àmbit d'aquesta porció de l'única Església que és la diòcesi.

3. Potser, de vegades, penseu que l'esforç de santificar-vos o d'evangelització no dóna els fruits que esperàveu. No perdeu l'esperança. Després d'una nit de fracassos, «Jesús diu a Pere: "Tira endins, i caleu les xarxes"... Agafaren tant de peix que les xarxes s'esquinçaven.»

El beat us va ensenyar a viure amb alegria i amb esperança. Per mi, en el que toca a l'evangelització, tinc sempre una raó d'esperança. És aquesta: si no dubto que la misericòrdia de Déu em durà al seu costat, a contemplar un dia la seva glòria, malgrat les meves negativitats, ¿com puc desanimar-me de la possible conversió del proïsme?; ¿com puc mesurar el futur del proïsme des d'una misericòrdia diferent, per a ell, de la que penso que Déu tindrà amb mi? Déu no s'estima menys els nostres germans, allunyats de la fe, que nosaltres.

Treballeu, doncs, cada dia, incansablement, per l'evangelització dels vostres ambients.

4. «Les tasques professionals són... un mitjà de contribuir a la reforma de la societat on vivim, i de fomentar el progrés de tota la humanitat.» Són paraules del beat Josepmaria. Certament, la pròpia santificació no pot quedar en la pròpia persona, sinó que ha d'illuminar l'ambient on un fill de Déu aporta el seu estil de vida i la seva jerarquia de valors. El Senyor desitja un món on sigui més llegible la condició que tots som germans, perquè tots som fills igualment estimats per ell. Un home sense fe, pot ser que pugui viure en la societat actual sense fer-se problema de les diferències ofensives entre els homes. Un fill de Déu sent que li sagna el cor per la pobresa, la marginació, la malaltia, la manca de treball d'aquells que són, de debò, germans seus.

Vull dir que els vostres fills i néts s'hauran de santificar en una societat en què tant de bo no sigui tan difícil de fer com ho és ara, però també en una societat on no sigui tan difícil de viure com ho és ara per alguns. I aquesta tasca és prioritàriament dels qui tenim fe.

Així us ho recordava el Sant Pare en l'homília de la beatificació, i així ho deia també el beat Josepmaria en una homília: «Un home o una societat que no reaccioni davant les tribulacions o les injustícies, i que no s'esforci per alleujar-les, no són un home o una societat a la mesura de l'amor del Cor de Crist... Llur cristianisme —hi afegia amb unes paraules de forta exigència— no serà la Paraula i la Vida de Jesús: només serà una disfressa, una enganyifa de cara a Déu i de cara als homes.»

5. Després de la pesca miraculosa, Pere «es llençà als genolls de Jesús i li deia: "Senyor, allunyeu-vos de mi, que sóc un pecador"... "Des d'ara seràs pescador d'homes"» és la resposta de Jesús.

I és que, sempre, una nova conversió és per a una nova missió. La fidelitat de la vostra interioritat a Jesucrist no us porta solament a una més gran santedat, sinó també a una major capacitat evangelitzadora.

L'exigència d'interioritat vostra és definida així pel beat Josepmaria: «La vida cristiana ha d'ésser vida d'oració constant, procurant d'estar a la presència del Senyor del matí a la nit. El cristià no és mai un home solitari, ja que viu en un tracte continu amb Déu.» Un «tracte continu».

No val com a raó, per a la manca de presència de Déu, el fet que no el veiem en els nostres ambients, el fet que els altres no ens parlen d'ell... Perquè, quan estimem algú de debò, tan present ens ho fa la seva presència física com quan no és on havia de ser. De la mateixa manera, podem tenir presència de Déu, on havia de ser —sigui quin sigui l'ambient—, no hi és.

6. Ens trobem en una casa de la Mare i tots vosaltres us sentiu fills seus. Acabem, doncs, recordant una bona lliçó del beat, pel que fa a la devoció a Maria. «Mare de la ciència és Maria, perquè amb ella s'aprèn la lliçó que més importa: que res no val la pena, si no estem al costat del Senyor; que de res no serveixen totes les meravelles de la terra, totes les ambicions satisfetes, si al nostre pit no crema la flama d'amor viu, la llum de la santa esperança, que és un avançament de l'amor interminable a la nostra pàtria definitiva.»

DIA DEL PAPA

Barcelona, 15 de juny de 1992.

Als rectors de parròquies i d'esglésies de la nostra Diòcesi.

Benvolguts,

Segons un acord de l'Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola, el Dia del Papa ha de celebrar-se prop de la festa de sant Pere i sant Pau, que aquest any és dia feiner i s'escau en dilluns.

Per aquest motiu el Dia del Papa se celebrarà el diumenge més immediat a la festa, que és dia 28 de juny, diumenge XIII de durant l'any. La comunió amb el Papa, del qual es fa sempre esment en la pregària eucarística, pot ajudar a fer una catequesi adequada als fidels en la celebració d'aquest diumenge.

Les dues característiques del Dia del Papa són: la catequesi sobre el ministeri de Pere i els seus successors i la collecta, que és una aportació dels fidels a la Seu de Pere, per al servei universal que realitza en bé de tota l'Església.

Així, doncs, demano amb tot interès als rectors de parròquia i d'església, que el proper diumenge 28 de juny, en la celebració del Dia del Papa:

— Incloguin en la predicació un record sobre la missió eclesial del Bisbe de Roma, el qual com a successor de Pere i bisbe de l'Església romana «presideix en la